

Nr 142.

Av herr **Nilsson** i Bästekille **m. fl.**, *angående rätt att tillverka och försälja ciderdrycker.*

Frågan om rätt att tillverka och försälja cider har varit uppe till riksdagens behandling även tidigare år, senast år 1953 genom de likalydande motionerna I: 293 och II: 199, men angelägenheten av att fruktodlarna genom cidertillverkning beredes bättre avsättningsmöjligheter för sin frukt är så stor att frågan enligt vår mening ånyo bör bli föremål för överväganden.

I bevillningsutskottets motivering (nr 6/1953) för avslag på de förut nämnda motionerna anfördes, att nykterhetskommittén i sitt betänkande (SOU 1952: 53) icke ansett sig kunna förorda någon omläggning av bestämmelserna rörande tillverkning och försäljning av cider. Utskottet fann sig därför och med hänsyn till angelägenheten av att samtliga till nykterhetslagstiftningen hörande frågor borde upptagas till behandling i ett sammanhang icke berett att taga ställning till de i motionerna framförda yrkandena. Synpunkten att alla till nykterhetslagstiftningen hörande frågor bör avgöras i ett sammanhang synes oss vara värd beaktande, men den torde ändå icke böra få utgöra ett hinder för att frågan om cidertillverkning och försäljning löses vid årets riksdag för den händelse behandlingen av nykterhetslagstiftningen i övrigt skulle uppskjutas.

Betydelsen av att förbättra den svenska fruktens avsättning har klart framstått de senaste åren, då stora mängder frukt inte kunnat tillvaratagas. Det beräknas vidare att fruktodlingen omkring 1960 skall ha utökats i sådan grad att de normala skördarna kommer att bli tio gånger större än 1949 års rekordskörd. Genom cidertillverkning skulle en stor del av frukten kunna tillvaratas och en export av cider upparbetas. Flera skäl kan anföras till stöd för en tillverkning och försäljning av cider, men med hänsyn till att motioner i frågan tidigare väckts — senast vid 1953 års riksdag — hänvisar vi till de skäl som framförts i dessa motioner och till de därav föranledda debatterna. Det synes oss dock angeläget att framhålla att någon fara ur nykterhetssynpunkt inte synes föreligga.

Då alla möjligheter som kan förbättra fruktodlingens lönsamhet bör tillvaratas, förordar vi att nykterhetslagstiftningen ändras i den riktningen, att cider med en alkoholhalt av 2,8 viktsprocent skall få försäljas under lika villkor som gäller för maltdrycker. Frågan om eventuell beskattning av cider bör enligt vår mening anstå under första åren med hänsyn till att

någon skattekraft av skilda anledningar ej torde föreligga förrän verksamheten nått en viss stabilitet.

Med stöd av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att tillverkning och försäljning av ciderdrycker med den alkoholhalt som finns föreskriven för maldrycker må äga rum, samt

att vederbörande utskott måtte utarbета de härför erforderliga författningsändringarna.

Stockholm den 26 januari 1954.

Jöns Nilsson

i Bästekille.

Erik Magnusson.

Rolf Eliasson.

Gust. Nilsson

i Göingegården.